

Lovtidende A

2017

Udgivet den 29. juni 2017

28. juni 2017.

Nr. 855.

Bekendtgørelse om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesbekendtgørelsen)

I medfør af § 79, stk. 2, § 80, stk. 2, og § 89, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 11. november 2015, og § 44 i straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 4. juli 2016, fastsættes:

Afsnit I

Dømte, der udstår fængselsstraf i en af kriminalforsorgens institutioner eller i medfør af straffuldbyrdsloven er udstationeret til eller anbragt i en institution uden for kriminalforsorgen

Kapitel 1

Prøveløsladelse

Tidspunkt for overvejelse, afgørelse og genoptagelse af spørgsmålet om løsladelse på prøve

§ 1. Afgørelse om løsladelse på prøve efter straffelovens § 38 stk. 1, eller § 41, stk. 1, skal træffes 4 uger inden prøveløsladelsesdatoen, medmindre det ikke kan lade sig gøre af helt særlige grunde.

§ 2. Afgørelse om løsladelse på prøve skal dog efter straffuldbyrdslovens § 80, stk. 1, under alle omstændigheder træffes på et sådant tidspunkt, at løsladelse på prøve efter straffelovens

- 1) § 38, stk. 1, kan ske straks efter udståelse af to tredjedele af straffetiden, og
- 2) § 41, stk. 1, kan ske straks efter udståelse af 12 år af straffen på fængsel på livstid.

§ 3. Når prøveløsladelse efter straffelovens § 38 stk. 1, eller § 41, stk. 1, er nægtet, skal kriminalforsorgsområdet tage spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse, hvis det på et senere tidspunkt må antages, at betingelserne for prøveløsladelse er til stede.

Stk. 2. Når prøveløsladelse er nægtet, fordi prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, eller § 41, stk. 3, skal kriminalforsorgsområdet tage spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse, hvis det på et senere tidspunkt må antages, at betingelserne i § 38, stk. 5, eller § 41, stk. 3, ikke længere er til stede.

§ 4. Når prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, er nægtet, påhviler det kriminalforsorgsområdet at tage spørgs-

målet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse, når en indsat,

- 1) som udstår fængselsstraf i under 8 år, efter nægtelsen har udstået yderligere 3 måneder af straffen, eller
- 2) som udstår fængselsstraf i 8 år eller længere tidsbestemt fængselsstraf, efter nægtelsen har udstået yderligere 6 måneder af straffen.

Stk. 2. Når prøveløsladelse efter straffelovens § 41, stk. 1, er nægtet, påhviler det kriminalforsorgsområdet at tage spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse, således at der kan tages stilling til spørgsmålet om prøveløsladelse senest 1 år efter nægtelsen, jf. straffuldbyrdslovens § 80, stk. 2.

Stk. 3. Når en prøveløsladt er genindsat til udståelse af reststraffen, finder stk. 1 og 2 og § 3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når prøveløsladelse er nægtet, fordi prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, påhviler det kriminalforsorgsområdet 3 måneder efter nægtelsen og herefter løbende hver tredje måned at træffe en ny afgørelse om, hvorvidt der fortsat er grundlag for at nægte prøveløsladelse, hvis den indsatte udstår tidsbestemt fængselsstraf. Ved behandlingen af spørgsmålet om prøveløsladelse skal der indhentes en udtalelse som nævnt i § 8, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 5. Når prøveløsladelse er nægtet, fordi prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 41, stk. 3, påhviler det kriminalforsorgsområdet at tage spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse, således at der 3 måneder efter nægtelsen og herefter løbende hver tredje måned kan træffes en ny afgørelse om, hvorvidt der fortsat er grundlag for at nægte prøveløsladelse. Ved behandlingen af spørgsmålet om prøveløsladelse skal der indhentes en udtalelse som nævnt i § 8, stk. 2, 2. pkt.

Høring m.v.

§ 5. Inden der træffes afgørelse om tilladelse til løsladelse på prøve, indhentes oplysninger om eventuelle verserende straffesager mod den indsatte fra Det centrale Kriminalregister. Fremkommer der herved oplysninger om en verserende straffesag, som ikke forventes afsluttet inden prøveløsladelsesdatoen, indhenter kriminalforsorgsområdet nærmere oplysninger fra anklagemyndigheden om straffesagens art og omfang, tidspunktet for straffesagens forventede afslutning og sagens forventede udfald.

§ 6. Før kriminalforsorgsområdet i sager om løsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1 eller 2, eller § 41 træffer afgørelse om tilladelse til løsladelse på prøve eller sender indstilling herom til Direktoratet for Kriminalforsorgen, indhenter kriminalforsorgsområdet, hvis den dømte efter løsladelsen forventes at tage ophold i en kommune beliggende i et andet kriminalforsorgsområde, en udtalelse om, hvorvidt der bør fastsættes tilsyn, om tilsynets muligheder og om vilkårsfastsættelsen, fra vedkommende kriminalforsorgsområde, der i givet fald skal føre tilsynet med den pågældende, hvis

- 1) kriminalforsorgsområdet finder, at der bør fastsættes vilkår om tilsyn,
- 2) den indsatte tidligere har været undergivet tilsyn,
- 3) kriminalforsorgsområdet, hvor den pågældendes bopælskommune ligger, har fremsat ønske om at afgive udtalelse,
- 4) den indsatte er dømt for vold eller seksualkriminalitet, eller
- 5) der efter § 9 indhentes udtalelse fra de sociale myndigheder.

Stk. 2. I sager om tilladelse til løsladelse på prøve i medfør af straffelovens § 40 a indhenter kriminalforsorgsområdet, hvis den dømte ved løsladelsen forventes at tage ophold i en kommune beliggende i et andet kriminalforsorgsområde, en udtalelse fra vedkommende kriminalforsorgsområde, der i givet fald skal føre tilsynet med den pågældende. Er der tale om løsladelse på prøve med vilkår om samfundstjeneste, skal vedkommende kriminalforsorgsområdes udtalelse omfatte spørgsmålet om den pågældendes egnethed til at overholde et sådant vilkår fastsat efter straffelovens § 40 a, stk. 3 og 4. I øvrigt skal udtalelsen i alle tilfælde omfatte spørgsmålet om tilsynets muligheder og om vilkårsfastsættelsen.

§ 7. Inden der træffes afgørelse om tilladelse til løsladelse på prøve, indhentes en udtalelse fra Retslægerådet, hvis

- 1) den indsatte udstår straf af fængsel på livstid, eller
- 2) der er tvivl om, hvorvidt den indsatte vil frembyde fare for andres liv eller helbred.

Stk. 2. Til brug ved sagens forelæggelse for Retslægerådet skal der tilvejebringes en erklæring om den indsatte fra en speciallæge i psykiatri.

§ 8. Inden der træffes afgørelse om tilladelse til løsladelse på prøve, indhentes en udtalelse fra anklagemyndigheden, hvis

- 1) sagen har været forelagt Retslægerådet efter § 7,
- 2) kriminalforsorgsområdet har oplysninger, som giver grund til at antage, at anklagemyndigheden kan fremkomme med særlige oplysninger, som er af betydning for afgørelsen, eller
- 3) der er tale om løsladelse på prøve i medfør af straffelovens § 40 a af indsatte, der er dømt for farlig kriminalitet, herunder forsætlig brandstiftelse eller anden alment farlig forbrydelse, grovere volds- eller sædelighedsforbrydelse, berigelsesforbrydelse forbundet med vold eller trussel om vold eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter. Dette gælder dog ikke indsatte, der er idømt under 8 måneders fæng-

sel, og som har været på fri fod mellem domfældelsen og iværksættelsen af straffuldbyrdelsen.

Stk. 2. Inden der træffes afgørelse om løsladelse på prøve, indhentes en udtalelse, herunder om hvorvidt den dømte har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, samt til brug for afgørelse af spørgsmålet om fastsættelse af vilkår som nævnt i straffelovens § 39, stk. 3, eller § 41, stk. 6, fra den politidirektør, der har behandlet straffesagen, hvis politidirektøren i forbindelse med underretningen af kriminalforsorgen om, at den dømte skal udstå fængselsstraf mv., har oplyst, at den pågældende har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering m.v., eller hvis det på anden vis er oplyst, at den pågældende har en sådan tilknytning. Hvis kriminalforsorgen herefter finder, at betingelserne for prøveløsladelse er opfyldt, indhentes en ny udtalelse fra politidirektøren om, hvorvidt prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, eller § 41, stk. 3.

Stk. 3. Hvis kriminalforsorgsområdet finder, at der er grundlag for løsladelse på prøve, anmoder kriminalforsorgsområdet den politidirektør, der har behandlet straffesagen, om at afgive en udtalelse til Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis den indsatte er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, dømt for politisk motiveret kriminalitet eller indberettet af kriminalforsorgen til Rigspolitiet på grund af bekymring for radikalisering eller ekstremisme. Udtalelsen vedrørende indsatte, der er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, indhentes bl.a. til brug for afgørelse af spørgsmålet om fastsættelse af vilkår som nævnt i straffelovens § 39, stk. 4, 2. pkt., og § 41, stk. 7, 2. pkt.

§ 9. Før kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om tilladelse til løsladelse på prøve eller sender indstilling herom til Direktoratet for Kriminalforsorgen, indhenter kriminalforsorgsområdet en udtalelse om vilkårsfastsættelsen fra de sociale myndigheder i den pågældendes bopælskommune, hvis den indsatte udstår straf for vold, drab eller sædelighedsforbrydelser mod mindreårige og

- 1) efter løsladelsen forventes at tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig mindreårige børn,
- 2) forventes at påtage sig beskæftigelse, der indebærer kontakt med mindreårige børn,
- 3) har ret til samvær med mindreårige børn, eller
- 4) kriminalforsorgsområdet finder, at sagens omstændigheder i øvrigt taler herfor.

Sagsbehandling

§ 10. Inden kriminalforsorgsområdet tager stilling til spørgsmålet om løsladelse på prøve eller udarbejder indstilling herom til Direktoratet for Kriminalforsorgen, skal den indsatte orienteres om de indstillinger, der vil blive lagt til grund for afgørelsen, og have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Når kriminalforsorgsområdet efter reglerne i § 4, stk. 2, eller stk. 3, tager spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse og fortsat ikke finder, at betingelserne for prøveløsladelse er til stede, skal kriminalforsorgsområ-

det i de sager, hvor direktoratet i medfør af § 28 træffer afgørelse om prøveløsladelse, orientere den indsatte om kriminalforsorgsrådets indstilling til spørgsmålet. Samtidig spørges den indsatte, om sagen ønskes forelagt direktoratet. Hvis den indsatte ønsker det, forelægges sagen for direktoratet. Inden spørgsmålet om prøveløsladelse forelægges for direktoratet, skal den indsatte have lejlighed til at udtale sig.

§ 11. Afgørelse om, at en indsat skal løslades på prøve, skal snarest muligt forkyndes for den pågældende ved kriminalforsorgsrådets foranstaltning. Samtidig vejledes den indsatte udførligt om afgørelsens betydning, herunder om forståelsen af de fastsatte vilkår og om virkningen af vilkårsovertrædelser, jf. straffelovens § 40, § 40 a, stk. 7, jf. § 40, og § 42, jf. § 40.

Stk. 2. Den indsatte skal ved sin underskrift på prøveløsladelsesresolutionen bekræfte, at resolutionen er forkyndt, og at vejledning om virkningen af vilkårsovertrædelser er givet i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 3. Den indsatte skal have udleveret kopi af prøveløsladelsesresolutionen.

§ 12. Når kriminalforsorgsrådet træffer afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse, skal der gøres notat om begrundelsen for den trufne afgørelse. Begrundelsen skal opfylde kravene til begrundelsen for en afgørelse, jf. forvaltningslovens § 24. Notatet skal endvidere indeholde oplysning om,

- 1) dato for hvornår afgørelsen er meddelt den indsatte,
- 2) at den indsatte er vejledt om muligheden for at indbringe spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen i de tilfælde, hvor dette fremgår af § 37, stk. 2-5, og om fristen for at indgive klage, jf. § 37, stk. 6, og
- 3) hvorvidt den indsatte ved afgørelsens meddelelse har tilkendegivet, at spørgsmålet ønskes indbragt for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. Når kriminalforsorgsrådet træffer afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, herunder under henvisning til, at prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, skal notatet endvidere indeholde oplysning om, at den indsatte er vejledt om, at den endelige administrative afgørelse om prøveløsladelse kan kræves indbragt for retten, jf. straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 6.

Stk. 3. Den indsatte skal efter anmodning have udleveret det notat, der er udfærdiget efter stk. 1-2.

§ 13. Hvis en indsat tilkendegiver, at kriminalforsorgsrådets afslag på prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, herunder under henvisning til, at prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, ønskes påklaget til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. § 37, stk. 2-5, skal kriminalforsorgsrådet snarest muligt og inden 10 dage sende sagen til direktoratet.

Særlige regler om behandling af ansøgninger om løsladelse på prøve efter straffelovens 38, stk. 2

§ 14. Kriminalforsorgsrådet skal overveje, om indsatte, der var under 18 år på gerningstidspunktet, kan løslades på prøve efter straffelovens § 38, stk. 2.

§ 15. Indsatte, der selv rejser spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 38, stk. 2, skal vejledes om de gældende regler og praksis. Den pågældende skal orienteres om, at en eventuel ansøgning skal indgives til kriminalforsorgsrådet.

Stk. 2. Hvis kriminalforsorgsrådet efter at have modtaget en ansøgning herom finder, at der er grundlag for løsladelse på prøve, indhentes med den indsattes samtykke eventuelt en udtalelse som nævnt i § 6 samt eventuelt § 8, stk. 2, 1. og 2. pkt., og § 9, inden sagen afgøres.

§ 16. Er en ansøgning om løsladelse begrundet med vanskeligheder i den indsattes hjem, skal kriminalforsorgsrådet foranledige besøg aflagt i hjemmet, medmindre forholdene på forhånd er kriminalforsorgsrådet bekendt, eller de forhold den indsatte anfører til støtte for ansøgningen, efter praksis ikke kan medføre, at ansøgningen imødekommes.

Særlige regler om behandling af ansøgninger om løsladelse på prøve efter straffelovens 40 a

§ 17. Spørgsmålet om, hvorvidt en indsat kan komme i betragtning til løsladelse på prøve efter straffelovens § 40 a, drøftes i forbindelse med, at der udarbejdes plan for den pågældendes strafudståelse og tiden efter løsladelse, jf. straffuldbyrdelseslovens § 31, stk. 2.

Stk. 2. Indsatte, der selv rejser spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 40 a, skal vejledes om de gældende regler og praksis. Den pågældende opfordres samtidig til at aflevere en eventuel ansøgning til kriminalforsorgsrådet.

Stk. 3. I de tilfælde, hvor afgørelse om løsladelse på prøve efter straffelovens § 40 a træffes af Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. § 26, stk. 1, forelægges indstilling for direktoratet, hvis kriminalforsorgsrådet finder, at tidlig prøve-løsladelse efter § 40 a skal ske.

§ 18. Hvis kriminalforsorgsrådet finder, at der er grundlag for løsladelse på prøve efter straffelovens § 40 a, indhenter kriminalforsorgsrådet oplysninger og udtalelser i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 5-9, inden der træffes afgørelse om prøveløsladelse eller sendes indstilling herom til direktoratet.

Kapitel 2

Løsladelsesdatoen

§ 19. Ved løsladelsesdatoen forstås i denne bekendtgørelse den beregnede dato for prøveløsladelse eller den dag, hvor løsladelse efter endt strafudståelse skal finde sted, jf. straffeberegningsbekendtgørelsens kapitel 4 og 5.

§ 20. Løsladelse, som sker efter endt strafudståelse, skal finde sted på et sådant tidspunkt, at den løsladte ved benyttelse af offentlige trafikmidler kan nå til en bopæl her i landet inden straffetidens udløb.

§ 21. Hvis løsladelsesdatoen falder på en lørdag, søndag eller søgnehelligdag, kan indsatte, der udstår fængselsstraf i 30 dage eller derover, løslades den nærmest forudgående he-

le hverdag, i påsken dog også påskelørdag, hvis den pågældende selv ønsker det, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Løsladelsen kan dog højst fremrykkes med 3 dage.

Stk. 3. Fremrykning af løsladelsen efter stk. 1 kan undlades, hvis

- 1) undvigelse eller udeblivelse fra udgang har fundet sted inden for de sidste 4 uger før løsladelsesdatoen, eller
- 2) der er en bestyrket mistanke om, at undvigelse eller udeblivelse fra udgang tidligere end 4 uger før løsladelsesdatoen har fundet sted med henblik på udnyttelse af adgangen til fremrykning.

§ 22. Indsatte, der udstår fængselsstraf i 30 dage eller derover, kan løslades indtil 3 dage før løsladelsesdatoen,

- 1) hvis det er nødvendigt, for at den pågældende kan påbegynde dokumenteret beskæftigelse eller uddannelse, der er af væsentlig betydning for den pågældendes beskæftigelsesmæssige situation ved løsladelsen,
- 2) når det af hensyn til fremskaffelse af ophold og arbejde eller andet underhold er afgørende nødvendigt, at den pågældende kan betjenes på et offentligt kontor eller hos en offentlig myndighed inden en weekend,
- 3) i tilfælde, hvor der ellers ville blive givet tilladelse til udgang med henblik på at besøge en nærstående person, som er alvorligt syg, at være til stede ved en nærstående persons begravelse eller besøge nærstående personer ved vigtige familiebegivenheder, eller
- 4) hvis der opstår akut mangel på pladser i en institution.

§ 23. Indsatte, der udstår fængselsstraf i under 30 dage, kan løslades tidligere i tilfælde, hvor der ellers ville blive givet tilladelse til udgang med henblik på at besøge nærstående personer, som er alvorligt syge, eller at være til stede ved en nærstående persons begravelse.

§ 24. Indsatte, der udstår straf af fængsel i 3 måneder eller derover, kan løslades indtil 5 dage før jul, hvis løsladelsesdatoen falder i tidsrummet fra den 23. december til den 3. januar, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Det er en forudsætning for fremrykning af løsladelsen efter stk. 1, at

- 1) mindst 2 måneder af straffen er udstået, den dag løsladelsen finder sted,
- 2) der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og
- 3) der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, som gør fremrykning af løsladelsen utilrådelig.

Stk. 3. Fremrykning af løsladelsen efter stk. 1 kan undlades, hvis

- 1) undvigelse eller udeblivelse fra udgang har fundet sted i tidsrummet fra den 1. oktober samme år,
- 2) der er en bestyrket mistanke om, at undvigelse eller udeblivelse fra udgang før 1. oktober samme år har fundet sted med henblik på udnyttelse af adgangen til fremrykning, eller
- 3) den pågældende er udeblevet fra tilsigelse til den aktuelle afsoning uanset tidspunktet herfor.

Kapitel 3

Kompetence

§ 25. Afgørelse om prøveløsladelse og spørgsmål om anvendelse af denne bekendtgørelse i øvrigt træffes af kriminalforsorgsområdet, jf. dog § 26 og § 28.

Stk. 2. Hvis en indsat er udstationeret til eller anbragt i en af kriminalforsorgens pensioner eller en institution m.v. uden for kriminalforsorgen, træffes afgørelse som nævnt i stk. 1 af det kriminalforsorgsområde, hvorfra den indsatte er udstationeret, eller af det kriminalforsorgsområde, som varetager de opgaver, der følger af strafudståelsen, jf. § 6 i bekendtgørelse om anbringelse af dømte i institution m.v. uden for fængsel eller arresthus (§ 78-bekendtgørelsen).

§ 26. Afgørelse om, hvorvidt indsatte skal løslades på prøve efter straffelovens § 38, stk. 1, § 38, stk. 2, og § 40 a, træffes af Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis

- 1) der er uenighed mellem kriminalforsorgsområdet og vedkommende bopælskommune (socialforvaltningen) om vilkårsfastsættelsen, jf. § 9, eller
- 2) der er uenighed mellem kriminalforsorgsområdet og anklagemyndigheden eller politidirektøren om, hvorvidt prøveløsladelse skal ske, jf. § 8, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Er der uenighed mellem to kriminalforsorgsområder om vilkårsfastsættelsen, jf. § 6, træffes afgørelsen om, på hvilke vilkår løsladelsen skal ske, af det kriminalforsorgsområde, som har rejst spørgsmålet om prøveløsladelse.

Stk. 3. Afgørelse om prøveløsladelse af indsatte, der er omfattet af stk. 1, træffes efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet.

§ 27. Afgørelse om prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, af dømte, der er på fri fod, og som under straffesagen har været varetægtsfængslet så længe, at to tredjedele af straffetiden, dog mindst to måneder, er udstået ved varetægtsfængslingens ophør, træffes af det kriminalforsorgsområde, hvorfra den dømte er løsladt fra varetægt, jf. dog § 26.

Stk. 2. Afgørelse om prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, af dømte, der under straffesagen har været undergivet frihedsberøvende foranstaltninger, der træder i stedet for varetægt (varetægtsurrogat), eller som i anledning af dommen har været undergivet frihedsberøvende foranstaltninger efter straffelovens § 73, stk. 1, indtil straffen kunne fuldbyrdes, træffes, når to tredjedele af straffetiden er udstået ved disse foranstaltninger, af det kriminalforsorgsområde, hvor den pågældende ellers ville være anbragt.

§ 28. Afgørelse om, hvorvidt indsatte, der udstår straf af fængsel på livstid, skal løslades på prøve efter straffelovens § 41, stk. 1, træffes af Direktoratet for Kriminalforsorgen efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. Afgørelse om, hvorvidt en indsat skal løslades på prøve, træffes uanset straffens længde endvidere af Direktoratet for Kriminalforsorgen efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet og forudgående høring af politidirektøren, hvis den indsatte er

- 1) dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13,

- 2) dømt for politisk motiveret kriminalitet eller
- 3) indberettet af kriminalforsorgen til Rigspolitiet på grund af bekymring for radikalisering eller ekstremisme.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet kan nægte en indsat, der er omfattet af stk. 2, løsladelse på prøve, medmindre kriminalforsorgsområdet har anmodet politidirektøren om en udtalelse i henhold til § 8, stk. 3.

Afsnit II

Dømte, der udstår straf på bopælen eller på bopælen på indkvarteringsstedet under intensiv overvågning og kontrol efter straffuldbyrdslovens kapitel 13 a eller 13 b

Kapitel 4

Kompetence

§ 29. Afgørelse om prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, § 38, stk. 2, og § 40 a og spørgsmål om anvendelse af denne bekendtgørelse i øvrigt træffes af kriminalforsorgsområdet, jf. dog de tilfælde, der er nævnt i § 26 og § 28, stk. 2, hvor afgørelsen træffes af Direktoratet for Kriminalforsorgen efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet.

Kapitel 5

Prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1

Tidspunkt for overvejelse, afgørelse og genoptagelse af spørgsmålet om løsladelse på prøve

§ 30. Ved kriminalforsorgsområdets behandling af spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 38, stk. 1, finder § 1, § 2, nr. 1, § 3 og § 4, stk. 1, nr. 1, og stk. 4, tilsvarende anvendelse.

Høring m.v.

§ 31. Ved kriminalforsorgsområdets behandling af spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 38, stk. 1, finder § 5, § 6, stk. 1, § 8, stk. 1, nr. 2, stk. 2 og stk. 3, samt § 9 tilsvarende anvendelse.

Sagsbehandling

§ 32. Ved kriminalforsorgsområdets behandling af spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 38, stk. 1, finder § 10, stk. 1, samt §§ 11-13 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 2, og § 40 a

§ 33. Ved kriminalforsorgsområdets behandling af spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 38, stk. 2, finder § 3, stk. 2, § 4, stk. 4, § 5, § 6, stk. 1, § 8, stk. 1, nr. 2, stk. 2 og stk. 3, § 9, § 10, stk. 1, § 11, § 12, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, samt §§ 14-16 tilsvarende anvendelse.

§ 34. Ved kriminalforsorgsområdets behandling af spørgsmål om løsladelse på prøve efter straffelovens § 40 a finder § 3, stk. 2, § 4, stk. 4, § 5, § 6, stk. 2, § 8, stk. 1, nr. 2,

stk. 2 og stk. 3, § 9, § 10, stk. 1, § 11, § 12, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, samt § 17, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Løsladelsesdatoen

§ 35. Ved løsladelse af dømte, der udstår straf på bopælen eller på bopælen på indkvarteringsstedet under intensiv overvågning og kontrol, finder § 19, § 21, § 22, nr. 2 og 3, samt §§ 23-24 tilsvarende anvendelse.

§ 36. Løsladelse, som sker efter endt strafudståelse, skal finde sted på et sådant tidspunkt, at afmontering af det elektroniske overvågningsudstyr er sket inden straffetidens udløb.

Afsnit III

Afsluttende bestemmelser

Kapitel 8

Administrative klageregler og ikrafttræden m.v.

§ 37. Afgørelser om nægtelse af prøveløsladelse, jf. straffelovens §§ 38-41, kan ikke påklages til højere administrativ myndighed, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet af kriminalforsorgsområdet, om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, herunder under henvisning til, at prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 3. En fornyet afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, når en indsat,

- 1) som udstår fængselsstraf i under 8 år, har udstået yderligere 3 måneder af straffen, siden der af kriminalforsorgsområdet blev truffet afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse, eller
- 2) som udstår fængselsstraf i 8 år eller længere tidsbestemt fængselsstraf, har udstået yderligere 6 måneder af straffen, siden der af kriminalforsorgsområdet blev truffet afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse.

Stk. 4. En fornyet afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse under henvisning til, at prøveløsladelse ikke kan ske, jf. straffelovens § 38, stk. 5, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, når den indsatte har udstået yderligere 3 måneder af straffen, siden der af kriminalforsorgsområdet blev truffet afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse.

Stk. 5. Når en prøveløsladt er genindsat til udståelse af reststraffen, finder stk. 2-4 tilsvarende anvendelse ved afgørelse af et spørgsmål om prøveløsladelse for så vidt angår indsatte, som udstår tidsbestemt fængselsstraf.

Stk. 6. Klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen skal iværksættes inden to måneder efter, at afgørelsen er meddelt den indsatte. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan i særlige tilfælde se bort fra denne frist.

Stk. 7. En klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen har ikke opsættende virkning, medmindre kriminalforsorgsområdet eller direktoratet træffer bestemmelse herom.

§ 38. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 354 af 12. april 2016 om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesbekendtgørelsen), ophæves.

Justitsministeriet, den 28. juni 2017

SØREN PAPE POULSEN

/ Thorkild Fogde